

37. సూరత ఖూబ

సూరత ఖూబ అజబ దరసాయో!రాజా చేతన హర ఘట అపనీ॥ద్రు॥ సతాకాస చిత్ర్వకాస ట్రియ నిత ఆతమ జ్ఞాన జ్యోతీ! ఖుదరత సే తన మహల బనాకర ఘట ఘట ఆంఖ (నేత్ర) బసాయో ॥1॥ జ్ఞానీ బన ముగతి పద పధారే అజ్ఞానీ బన షంధా! ఖేల ఖేల పట ఖోల ఖడా తబ నహీ మూరఖ నహీ పండా ॥2॥ ఏకహి (పేమ ప్రభావ నచావత నాచే మరద లుగాఈ! నాతా గోతా కరమ ధరమ సుధ! మూరఖ మన సమఝాఈ ॥3॥ సుఖ కారన తుమ సృష్టి మచాఈ భూల పంత సంసారా! వేద భాట తుమహీ కో రిఝానే మహావాక్య లలకారా ॥4॥ ఆపహి అనంత మతధారీ బన భటకత అజబ తమాసా! దీనదుః ఖహర త్రీప్రభు ఆపహి చిన్మార్తాండ ప్రకాసా ॥5॥

భజన

పంచవదన త్రినేత్రాలంబా ! జటా గంగ వామాంగీ అంబా ॥

